

האם העירייה נושאת באחריות לנעשה בכספי הועד?

סק (ב"ש) 20-11-38966 עיריית רהט - הסתדרות העובדים הכללית החדשה - הסתדרות המעו"ף

לאחרונה דן בית הדין לעבודה בבקשת עיריית רהט לקבל לידיו מידע בנוגע להוצאות ולהכנסות של הסתדרות העובדים הכללית החדשה (להלן: "ההסתדרות") וזאת במסגרת סכסוך קיבוצי בין העירייה לוועד העובדים.

לטענת העירייה, היא נוהגת, כרשות מקומית, להעביר להסתדרות את כספי דמי החבר ולפיכך היא זכאית לדיווח המבוקש. לטענת ההסתדרות סעיף 20 בחוקת העבודה לעובדים ברשויות המקומיות, מסדיר את נושא דמי החבר ודמי הטיפול, כאשר למעסיק אין מעמד בנושא זה, בדומה להוראות אחרות של גבייה במקור.

בית הדין זחה את הבקשה בקובעו כי העירייה היא רק צינור להעברת הכספים לוועד ועל כן, היות והיא אינה נושאת באחריות לגבי כספים אלה היא גם אינה זכאית לקבל המידע המבוקש.

בית הדין קבע כי "ממקרא האמור לעיל עולה כי תפקידו של המעסיק בהתאם להסכמות הצדדים שעוגנו במסגרת חוקת העבודה לעובדי הרשויות המקומיות, מתמקד אך ורק בתפקיד טכני שעניינו ניכוי דמי החבר או דמי טיפול ארגוני, לפי העניין, והעברתו אל ההסתדרות הכללית וזאת מתוך רצון להסדרה של גבייה מרוכזת. סעיף 1.9 מדגיש את העניין ומסיר כל אחריות מכתפי המעסיקים, תוך ציון העובדה כי המעסיק נותן שירות טכני לצורך גביה מרוכזת".

חשוב לציין, כי נכון להיום עיריית רהט לא מעבירה כספים לוועד העובדים לשם מימון פעילויות רווחה לעובדים. בית הדין ציין, כי "אם אכן הייתה טוענת המבקשת כי כיום היא משתתפת על חשבונה במימון פעילויות, יתכן שבנוגע לכספים אלה בלבד וביחס לתקופה בה השתתפה, היה מקום לחשוף מידע ולמסור מסמכים הנוגעים לכך".

תביעה ייצוגית בגין גבייה שלא כדין של אגרת חנייה – שיקולים בקביעת גמול ושכ"ט

ת"צ 20-07-62816 קורצר נ' עיריית אשדוד

לאחרונה ניתנה החלטת בית המשפט לעניינים מנהליים בבאר שבע בהודעת חדילה שהגישה עיריית אשדוד ובבקשה לפסיקת שכ"ט וגמול שהגישה המבקשת.

באותו מקרה הגישה המבקשת בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד עיריית אשדוד בגין גבייה שלא כדין של אגרת חנייה. על פי חוק עזר לאשדוד (העמדת רכב וחנייתו), תשנ"א-1991, במקום חניה מוסדר, יסומן המקום בתמרור כמפורט, ואין להחנות את הרכב בין השעות 8:00 לבין 22:00 או כל שעה אחרת המופיעה בתמרור, ללא תשלום אגרת הסדר חניה. המבקשת החנתה את רכבה במקום חניה מוסדר בסמוך לטיילת של העיר אשדוד, והפעילה את אפליקציית תשלום החנייה וזאת בין השעה 20:00 ל- 21:30. בדיעבד נתחוויר לה כי היה אסור למשיבה לגבות תשלום בעד החניה, שכן הוראת התמרור במקום החנייה המוסדר היא כי מקום החנייה הוא בתשלום "בשעות 22:00-8:00". מאחר שכללי השפה העברית מורים כי יש לקרוא את הספרות מימין לשמאל, הרי שבטווח השעות שבו החנתה המבקשת את רכבה לא הייתה סמכות למבקשת לגבות אגרת חנייה. עוד נמצא, כי אלפי מקומות חנייה ברחבי העיר משולטים באמצעות תמרורים הנושאים כיתוב מטעה. העירייה הגישה הודעת חדילה בה צויין כי מקור טענות המבקשת בטעות אנוש שנעשתה בתום לב על ידי קבלן חיצוני.

בית המשפט לא נעתר לבקשת המבקשת לקבוע את גובה הגמול ושכר הטרחה לפי שיטת האחוזים. בפסיקת הסכום לקח בית המשפט בחשבון את העובדה ש"לולא הפגם בניסוח, המשיבה הייתה רשאית וזכאית לדמי החנייה ששולמו, כך שאין מדובר בגבייה בלתי-חוקית מעיקרה". כך גם התייחס בית המשפט לכך שהמבקשת לא שלחה פנייה מוקדמת לעירייה. זאת היות ונדמה כי בנסיבות המתוארות פנייה מוקדמת הייתה מתקבלת על ידי המשיבה, ומביאה לביצוע השינוי בתמרורים, גם בלא הגשת התובענה. לבסוף ציין בית המשפט כי "יש לשקול גם את האינטרס הציבורי המצדיק זהירות והקפדה בכספי ציבור המשולמים כגמול ושכר טרחה".

מהטעמים הנ"ל קבע ביהמ"ש סכום גלובאלי (גמול בסך 15,000 ₪ ושכ"ט בסך 30,000 ₪).